

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΕ ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ

Της Άρτεμις Σιδηρουργού

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- A) ΖΟΖΕ
- B) ΤΖΟΡΤΖ
- Γ) ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ
- Δ) ΑΛΙΚΗ

Η σκηνή διαδραματίζεται στο σαλόνι της κυρίας Ζοζέ. Το τηλέφωνο χτυπάει και η κυρία Ζοζέ μπαίνει αγχωμένη μέσα στο δωμάτιο.

ΖΟΖΕ: (το σηκώνει σχεδόν τρέμοντας)

Παρακαλώ; (μια μικρή παύση) Αχ! Με τρόμαξες καλέ Καίτη (με ανακούφιση) Όχι, όχι δεν ήρθε ακόμη, περιμένω πρώτα τηλέφωνο από τον δικηγόρο μου. Ναι, προφανώς και αναφέρομαι στον κύριο Τζορτζ! Βλέπεις, είναι χρόνια τώρα οικογενειακός φίλος και πραγματικά πολύ έμπιστος δικηγόρος. (χαμογελάει καθώς κάνει μπούκλες τα μαλλιά της)

Χτυπάει το κουδούνι.

ΖΟΖΕ:

Έλα σε αφήνω, χτυπάει το κουδούνι. (κλείνει το τηλέφωνο και πάει να ανοίξει την πόρτα)

Μπαίνει στην σκηνή ο Τζορτζ νευρικός, κρατώντας έναν χαρτοφύλακα.

ΖΟΖΕ:

Πώς και ήρθες από εδώ Τζορτζ; Νόμιζα ότι θα με έπαιρνες τηλέφωνο.

ΤΖΟΡΤΖ:

Δεν μπορούσα να στα πω από το τηλέφωνο

Βγάζει το καπέλο του και το αφήνει στον καλόγερο.

ΖΟΖΕ:

Τι έγινε ;...Αρχίζεις να με αγχώνεις Τζορτζ.

Την πλησιάζει και βάζει τα χέρια του της ώμους της

TZOPTZ:

Ζοζέ ...Δεν είναι τόσο απλά τα πράγματα. **(κάνει μια μικρή παύση και βγάζει τα χέρια του από τους ώμους της)**

TZOPTZ:

Αυτό το παιδί πέρασε πολύ δύσκολα χρόνια. Ήθελα να σου πω πως πρέπει να είσαι ιδιαίτερα προσεκτική μαζί της. **(κάνει μικρούς κύκλους καθώς μιλάει)** Μπορεί να πληγωθεί εύκολα...Βλέπεις και οι δυο γονείς της ήταν αλκοολικοί...Και ...Την κακοποιούσαν επί καθημερινής βάσης.

Η Ζοζέ βάζει το ένα χέρι της απαλά στα χείλη της ως ένδειξη έκπληξης

ZOZE:

Δεν το ήξερα αυτό ...Δεν θα μπορούσα ποτέ να φανταστώ ότι κάποιος θα είχε το θράσος να φερθεί έτσι σε ένα παιδί ! **(λέει θυμωμένα)**

TZOPTZ: (παίρνει μια βαθιά ανάσα πριν μιλήσει)

Καταλαβαίνω την υπόσχεση που έδωσες στον πατέρα σου , είναι όμως απαραίτητο όλο αυτό; **(βάζει το χέρι του στο πιγούνι του σκεπτικός)** Θέλω να πω πως καλύτερο θα είναι να μην αναλάβεις αυτό το παιδί.

ZOZE:

Τι είναι αυτά που λες Τζορτζ; **(απαντάει έκπληκτη)** Δεν είναι μόνο η υπόσχεση που έδωσα στον πατέρα μου, είναι η συνείδησή μου, που μου λέει ότι είναι απαράδεκτο ...Πώς μπορώ να εγκαταλείψω ένα παιδί που ουσιαστικά με χρειάζεται;

TZOPTZ:

Δεν λέω να το εγκαταλείψεις...Πιστεύω όμως πως θα ήταν πιο φρόνιμο να κάνεις αυτό που σου προτείνω, θα είναι πολύ ψυχοφθόρο και δύσκολο να μεγαλώσεις ένα τέτοιο παιδί και θα πληγωθείς εσύ στο τέλος αν δεν καταφέρεις να το γαλουχήσεις σωστά, όχι από δικό σου λάθος, αλλά επειδή θα έχει μάθει σίγουρα έναν εντελώς διαφορετικό τρόπο ζωής από εσένα.

ZOZE:

Και ποιο είναι το πρόβλημα; Η ζωή είναι γεμάτη προκλήσεις Τζορτζ ! Αυτή είναι απλώς μια από τις πολλές προκλήσεις της ζωής.

TZOPTZ:

Εγώ απλά ...**(Η Ζοζέ τον διακόπτει)**

ZOZE:

Τζορτζ μην ξεχνάς ότι και εγώ έχω σπουδάσει στην Γαλλία, οι μέθοδοι πειθούς που χρησιμοποιείς δεν πιάνουν σε εμένα **(λέει εκνευρισμένη)**

TZOPTZ:

Αφού δεν μπορώ να σε μεταπειίσω... Τότε.. **(παίρνει μια βαθιά ανάσα)** Θα σε βοηθήσω όπως μπορώ.

Χτυπάει το κουδούνι.

TZOPTZ:

Αυτοί είναι! **(Λέει γεμάτος άγχος)**

ZOZE:

Τι εννοείς Τζορτζ; **(ρωτάει ταραγμένη)**

TZOPTZ:

Ο Εισαγγελέας και το παιδί που θες να υιοθετήσεις.

Η Ζοζέ πηγαίνει να ανοίξει την πόρτα και μέσα στην σκηνή μπαίνουν ο Εισαγγελέας κρατώντας από το χέρι ένα κορίτσι γύρω στα 10 χρονών και στο άλλο του χέρι κρατάει έναν χαρτοφύλακα.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ:

Να υποθέσω πως εσείς είστε η κυρία Ζοζέ.

ZOZE:

Ναι εγώ είμαι. **(λέει ενώ ξεσκονίζει το φόρεμά της)**

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ:

Ονομάζομαι Τζον Κρίστοφερ και είμαι ο Εισαγγελέας που έχει αναλάβει την υπόθεσή σας όσον αφορά την υιοθεσία της Αλίκης.

ZOZE:

Χαίρομαι πολύ που σας γνωρίζω. Καθήστε **(λέει ενώ δείχνει τον καναπέ)**

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ:

Ευχαριστούμε. **(απαντάει ενώ βγάζει το καπέλο του και το κρατάει στα χέρια του)**

ZOZE:

Να πάρω το καπέλο σας;

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ:

Δεν χρειάζεται, σας ευχαριστώ πολύ.

Ο Εισαγγελέας κάθεται μαζί με το κορίτσι στον καναπέ και η Ζοζέ με τον Τζορτζ κάθονται τις απέναντι πολυθρόνες.

ZOZE:

Αυτός είναι ο δικηγόρος μου. (λέει δείχνοντας τον Τζορτζ)

Ο Τζορτζ χαμηλώνει για μερικά δευτερόλεπτα το κεφάλι του ως ένδειξη σεβασμού.

ΤΖΟΡΤΖ:

Είμαι ο Τζορτζ Φερναντόρο. Είχαμε συστηθεί και παλιότερα κύριε Εισαγγελέα σε μια δίκη στο Σαν Φρανσίσκο, αν ενθυμείστε.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ:

Ενθυμούμαι καλώς. Χαίρομαι πως σας ξαναβλέπω κύριε Φερναντόρο. **(Χαμογελάει κρατώντας ένα κύρος στο ύφος του)**

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ:

Δεν έχω να σας πω πολλά κυρία Ζοζέ. Πρέπει να υπογράψετε άλλο ένα χαρτί και για έναν μήνα θα έρχομαι κάθε βδομάδα να βλέπω το παιδί. Πρέπει να τηρήσετε όπως ήδη γνωρίζετε τις υποχρεώσεις σας, όχι πλέον ως μια απλή γυναίκα, αλλά ως ένας θετός γονέας. Φυσικά σύμφωνα με τον νόμο πρέπει να σεβαστείτε το παιδί και οποιοδήποτε είδος εκμετάλλευσής ή καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τιμωρείται αυστηρά. Είμαι σίγουρος πως αυτά που σας είπα κυρία Ζοζέ τα γνωρίζετε πολύ καλά, άλλωστε είστε μια μορφωμένη γυναίκα, αλλά είμαι υποχρεωμένος από τον νόμο να τα αναφέρω αυτά.

ZOZE:

Καταλαβαίνω.

Ο Εισαγγελέας ακουμπάει τον χαρτοφύλακα στο μικρό τραπέζι μπροστά από τον καναπέ και βγάζει μερικά έγγραφα τα οποία τα δίνει στην Ζοζέ.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ:

Αφού τα διαβάσετε πρέπει να υπογράψετε εδώ. **(δείχνει στην Ζοζέ που πρέπει να υπογράψει και της δίνει ένα στυλό)**

Η Ζοζέ αφού τα διαβάσει προσεκτικά υπογράφει. Ο Εισαγγελέας τα κοιτάει με προσοχή και χαμογελάει, ενώ ξαναβάζει το καπέλο του. Σηκώνεται και μαζί με εκείνον σηκώνεται και ο Τζορτζ και η Ζοζέ. Δίνουν τα χέρια τους.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ:

Θα ξανασυναντηθούμε πολύ σύντομα κυρία Ζοζέ.

ZOZE:

Τιμή μου κύριε.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ:

Εις το επανιδείν κύριε Τζορτζ.

TZOPTZ:

Εις το επανιδείν. (χαμηλώνει ελαφρώς το κεφάλι του)

Ο Εισαγγελέας αποχωρεί από την σκηνή. Ο Τζορτζ και η Ζοζέ κοιτιούνται μεταξύ τους και έπειτα κοιτάνε προς το μέρος του κοριτσιού. Εκείνη κάθεται ήσυχα. Δεν μιλάει απλά τους κοιτάει. Ο Τζορτζ άρχισε να βουρκώνει. Μένει για λίγο ακίνητος και η Ζοζέ τον κοιτάει παραξενευμένη. Ο Τζορτζ πλησιάζει με σχετικά γρήγορο βόδην το κορίτσι και γονατίζει για να είναι στο ύψος της.

TZOPTZ:

Με λένε Τζορτζ (χαμογελάει ελαφρώς) και της δίνει το χέρι του.

Εκείνη διστάζει λίγο αλλά του δίνει το χέρι της.

ΑΛΙΚΗ :

Εμένα ..Με λένε Αλίκη.

TZOPTZ:

Τι όμορφο όνομα! Σου ταιριάζει πάρα πολύ! Είσαι και εσύ από την χώρα των θαυμάτων;

Η Αλίκη γελάει και ο Τζορτζ χαμογελάει από αυτήν της την αντίδραση και μαζί με εκείνην γελάει και η Ζοζέ.

ΑΛΙΚΗ:

Μπορεί και να είμαι. (απαντάει συνεχίζοντας να γελάει)

TZOPTZ:

Έχεις δει τον τρελοκαπελά;

ΑΛΙΚΗ:

Δεν έτυχε!

Η Ζοζέ πλησιάζει τον Τζορτζ. Ο Τζορτζ γυρίζει το βλέμμα του προς το μέρος της Ζοζέ και η Ζοζέ κάθεται δίπλα του.

TZOPTZ:

Σ-συγνώμη παραφέρθηκα μπροστά σας.

ZOZE:

Όχι! Δεν παραφέρθηκες καθόλου! Αντιθέτως. **(μιλάει τώρα στην Αλίκη)**
Με λένε Ζοζέ και είμαι πολύ χαρούμενη που θα ζήσουμε μαζί.

ΑΛΙΚΗ:

Και εγώ χαίρομαι κυρία Ζοζέ **(απαντάει χωρίς να την κοιτάζει στα μάτια)**

ZOZE:

Σου έχω ένα δωράκι! **(λέει απότομα)**

Σηκώνεται, αποχωρεί από την σκηνή και εμφανίζεται με μια μικρή σακούλα γεμάτη σοκολατάκια. Κάθεται πάλι δίπλα από τον Τζορτζ και δίνει την σακούλα στην Αλίκη.

ZOZE:

Αυτά είναι για εσένα , αλλά μην τα φας όλα μονομιάς, γιατί θα σε πιάσει το στομάχι σου.

Η Αλίκη κοιτάζει για λίγο την σακούλα.

ΑΛΙΚΗ:

Να την ανοίξω;

ZOZE:

Φυσικά! **(χαμογελάει συμπονετικά)**

ΑΛΙΚΗ:

Τι είναι;

Η Ζοζέ έρχεται κοντά στην Αλίκη και της λέει σχεδόν ψιθυριστά:

ZOZE:

Σοκολατάκια.

ΑΛΙΚΗ:

Αλήθεια;!

Η Ζοζέ γνέφει καταφατικά ενώ το χαμόγελό της συνεχίζει να υπάρχει στο πρόσωπό της. Η Αλίκη ανοίγει την σακούλα , παίρνει μια χούφτα σοκολάτες και τις κρατάει σφιχτά στο χέρι της. Ανοίγει την παλάμη της και προσφέρει στον Τζορτζ και στην Ζοζέ τις πρώτες σοκολάτες.

TZOPTZ:

Δεν χρειάζεται καλή μου, αυτές είναι για εσένα!

ZOZE:

Ναι γλυκιά μου, είναι δώρο.

ΑΛΙΚΗ:

Δεν θέλω όμως να φάω μόνη μου. Σας παρακαλώ, φάτε και εσείς μαζί μου. Είναι η πρώτη φορά που θα φάω στην ζωή μου σοκολάτα.

Ο Τζορτζ και η Ζοζέ σοκαρίζονται και έτσι δέχονται λίγο διστακτικά.

ΑΛΙΚΗ:

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ κυρία Ζοζέ! (λέει βουρκώνοντας)

Η Ζοζέ συγκινημένη περιμένει για λίγο αλλά δεν κρατιέται και την αγκαλιάζει. Ο Τζορτζ κοιτάζει σιωπηλά και χαμογελά. Σηκώνεται και παίρνει μια βαθιά ανάσα.

TZOPTZ:

Καλύτερα να πηγαίνω.

Η Ζοζέ σηκώνεται και τον πλησιάζει.

ZOZE:

Δεν είναι ανάγκη να φύγεις ακόμη.

TZOPTZ:

Έχω πολύ δουλειά που με περιμένει στο γραφείο και δεν πρέπει να την αναβάλλω.

Ο Τζορτζ παίρνει το καπέλο του από τον καλόγερο και το κρατάει στο χέρι του.

TZOPTZ:

Γειά σου μικρή μου. (λέει κοιτώντας προς το μέρος της Αλίκης και υποκλίνεται βάζοντάς το καπέλο του. Η Αλίκη χαμογελάει)

Ο Τζορτζ αποχωρεί από την σκηνή. Η Ζοζέ παίρνει μια βαθιά ανάσα και πηγαίνει προς το μέρος της Αλίκης ξανά. Κάθεται δίπλα της.

ZOZE:

Γλυκιά μου, καλύτερα να μην φας άλλες σοκολάτες θα πονέσει το στομάχι σου.

Η Αλίκη της δίνει αμέσως την σακούλα με κατεβασμένο το κεφάλι και η Ζοζέ τις βάζει στο τραπέζακι.

ZOZE:

Τι θέλεις να κάνουμε τώρα;

ΑΛΙΚΗ:

Ότι θέλετε εσείς κυρία.

Η Ζοζέ ταραζείται από την απάντηση.

ZOZE:

Δεν χρειάζεται να με αποκαλείς κυρία. Είμαστε μια οικογένεια.

ΑΛΙΚΗ:

Σ-συγνώμη. (το κεφάλι της κοιτάει στο έδαφος)

Η Ζοζέ κάνει μια κίνηση να της πιάσει το χέρι αλλά εκείνη το τραβάει.

ΑΛΙΚΗ:

Σας ζητώ συγνώμη ... Τρόμαξα.

Η Ζοζέ προσπαθεί να χαμογελάσει και να κάνει πως δεν συνέβη τίποτα.

ZOZE:

Λ-λοιπόν; Σου αρέσει να διαβάζεις βιβλία;

ΑΛΙΚΗ:

Δεν ξέρω να διαβάζω.

Η Ζοζέ κάνει μια μικρή παύση.

ZOZE:

Τι παιχνίδια σου αρέσουν; Κρυφτό, κουτσό, κυνηγητό;

ΑΛΙΚΗ:

Μόνο κρυφτό έχω παίζει...Οι γονείς μου δεν με άφηναν να βγαίνω έξω.

ZOZE:

Έχεις κάποιο φαγητό που θα ήθελες να φας;

ΑΛΙΚΗ:

Δεν έχω θέμα, ότι θέλετε εσείς θα φάω και εγώ.

Η Ζοζέ δεν μιλάει για μερικά δευτερόλεπτα. Είναι αρκετά σκεπτική.

ZOZE:

Καλή μου...Δεν έχω σκοπό να σου επιβάλλω εγώ πως θα ζήσεις, θέλω να είσαι ελεύθερη και να περνάς όμορφα...Ξέρω πως θα είναι δύσκολο να με συνηθίσεις αλλά πίστευέ με, από την πρώτη στιγμή που σε είδα σε εκείνο το κτήριο πραγματικά... Σε συμπάθησα και σε αγάπησα πολύ. Δεν θέλω να με φοβάσαι, αλλά αν μπορείς...Να με αγαπήσεις. Καταλαβαίνω πως είχες ένα πολύ κουραστικό ταξίδι, καλύτερα να κοιμηθείς, να ξεκουραστείς. **(λέει και σηκώνεται)**

ΑΛΙΚΗ:

Σας ευχαριστώ πολύ...Πραγματικά.

Η Ζοζέ της χαϊδεύει τα μαλλιά.

ZOZE:

Να σου δείξω το κρεβάτι σου;

ΑΛΙΚΗ:

Σας πειράζει να κοιμηθώ στον καναπέ; Δεν με βολεύει το κρεβάτι καθόλου.

ZOZE:

Ότι σε βολεύει καλή μου.

Η Ζοζέ αποχωρεί από την σκηνή και η Αλίκη κοιτάει να δει αν έχει φύγει όντως η κυρία Ζοζέ από την σκηνή. Αφού βεβαιώνεται η Αλίκη γονατίζει και σφίγγει τα χέρια της.

ΑΛΙΚΗ:

Αγαπημένε μου Θεούλη.

Εκείνη την στιγμή μπαίνει στην σκηνή η Ζοζέ κρατώντας μερικές κουβέρτες.

ΑΛΙΚΗ:

Σε ευχαριστώ πάρα πολύ που γνώρισα την κυρία Ζοζέ και σε ευχαριστώ που είναι τόσο καλός άνθρωπος! Σε ευχαριστώ που γνώρισα και τον κύριο Τζορτζ που είναι και εκείνος ...Τόσο καλός! Κύριέ μου, με συγκίνησες πολύ ...Δεν νιώθω πως αξίζω τέτοια καλοσύνη. **(αρχίζει να κλαίει)** Θυμάμαι σαν χθες την ημέρα ...Που με βρήκαν ..γεμάτη μελανιές, πονούσα τόσο πολύ αλλά δεν είχα καταλάβει, νόμιζα ότι ήταν φυσιολογική

όλη η κατάσταση που επικρατούσε. Νόμιζα πως είναι εντάξει αν οι γονείς μου, μου φωνάζουν. Νόμιζα ότι ήταν εντάξει αν υποκρινόμουν ότι είμαι καλά..Νόμιζα ότι ήταν εντάξει...Θεέ μου...Έχε καλά την μαμά μου και τον μπαμπά μου, σε παρακαλώ και σε ικετεύω, από τα βάθη της ψυχής μου...Βοήθησε όλα εκείνα τα παιδιά σαν εμένα να βρουν και εκείνα μια στέγη και μια καλόκαρδη οικογένεια όπως εγώ. Αμήν.

Η Ζοζέ αρχίζει να κλαίει και η Αλίκη το αντιλαμβάνεται.

ΑΛΙΚΗ:

Σ-συγγνώμη...Δεν ήξερα ότι ήσασταν εδώ.

Η Ζοζέ αφήνει τις κουβέρτες στον καναπέ και αγκαλιάζει την Αλίκη σφιχτά.

ZOZE:

Αγάπη μου. Ο Θεός να φυλάξει όλα τα παιδιά του κόσμου! **(κάνει μια μικρή παύση)**
Και ..Οι γονείς σου είναι εντάξει. Αν με ρωτάς πίστεψέ με, όσο μπορώ και αναπνέω θα κάνω τα πάντα για να χαμογελάς με την καρδιά σου, για να είσαι ευτυχισμένη...Και να μπορείς να ζήσεις όπως όλα τα παιδιά! Θα πας σχολείο, θα μάθεις γράμματα και θα διαβάζουμε μαζί! Θα σου χτενίζω τα μαλλιά , θα σου τραγουδώ και θα σου δώσω...όλη μου την αγάπη, γιατί την στερήθηκες, τόσα χρόνια, τόσο άδικα. Δεν περιμένω να με αποκαλέσεις ‘μαμά’ αλλά θέλω να πιστεύω πως μπορώ να γίνω ένας άνθρωπος που θα μπορείς να εμπιστευτείς και να αγαπάς.

ΤΕΛΟΣ